

prachu, při čemž upuštěno bylo od rozdělení tohoto objektu na objekty dva, čímž situace vůči skladištím, jež podléhají předpisům min. nař. z 2. července 1877 č. 68 ř. z., podstatně se změnila.

Byl proto projekt, jenž sloužil za základ rozhodnutí místodržitelství, během rekursního řízení do té míry změněn, že nově předložený projekt nelze považovati za to už věc, o níž jednala prvá stolice, ani za pouhé změny původního projektu vyvolané rekursním řízením, nýbrž za projekt nový od původního projektu podstatně odchylný. Je-li tomu tak, pak nebylo min. vnitra kompetentní rozhodovati ve stolici druhé o udělení úlev pro projekt, o němž dosud zsp-ou v stolici první rozhodnuto nebylo, a bylo proto rozhodnutí jeho také v tomto bodě zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 5068.

Administrativní řízení. — Řízení před nss-em. — Státní zaměstnanci (Podkarpatská Rus): * Rozhodnutí civilní správy Podk. Rusi (presidia politické správy Podk. Rusi) v osobních věcech účetních úředníků této správy jsou konečná.

(Nález ze dne 30. října 1925 č. 8595).

Prejudikatura: Boh. 4467, CXLVIII adm. a j.

Věc: Jan U. v Užhorodě (adv. Dr. Frant. Kysela z Prahy) proti ministerstvu vnitra (min. m. taj. Dr. Kar. Kopecký) o časový postup.

Výrok: Stížnost se jednak zamítá jako bezdůvodná, jednak odmítá jako neřípustná.

Důvody: St-l byl dekretem presidia civ. správy Podk. R. z 18. ledna 1922 s odvoláním na § 2 nař. z 26. dubna 1920 č. 356 Sb. jmenován státním úředníkem X. hodn. třídy s požitky X. hodn. třídy 4. plat. stupně v systemisovaném stavu účetních politických úředníků v Podk. Rusi s platností od 1. ledna 1922 a s podotknutím, že mu přísluší titul »účetní oficiál« a že pro služ. poměr jeho platí předpisy zák. z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. a ostatní zákon ten doplňující a pozměňující zákonná ustanovení.

Výnosem z 30. května 1924 nevyhovělo presidium politické správy Podk. Rusi žádosti st-lově z 11. ledna 1924 o časový postup do 1. plat. stupně IX. hodn. třídy, vzhledem k ustanovení odst. 2 § 51 služ. pragm. a čl. III. § 1 zák. ze 7. října 1919 č. 541 Sb. Podáním ze 16. června 1924 zažádal st-l, aby min. vnitra uvedený výnos z 30. května 1924 jako nezákonný zrušilo. Nař. výnosem vyslovalo však presidium min. vnitra, že neshledává důvodů, aby na základě tohoto podání učinilo ve věci nějaké opatření.

Nař. výnosem nebylo tedy ve věci st-lova časového postupu do 1. plat. stupně X. hodn. třídy meritorně rozhodováno, naopak odmítl žal. úřad o podání st-lově ze 16. června 1924, kterým tento podle znění podání toho »rekuroval« proti rozhodnutí politické správy Podk. Rusi z 30. května 1924, věcně rozhodovati. Stížnost mohla by tudíž proti tomuto výroku meritorně jen vytýkati, že žal. úřad byl povinen k podání st-lovu ze 16. června 1924 rozhodovati jako rekursní

instance meritorně o rekurentem tvrzené nezákonnosti rozhodnutí z 30. května 1924. Námitku toho druhu však stížnost nevznáší, naopak omezuje se 1) jednak na výtku vadnosti řízení, kterou spatřuje v tom, že nař. výnos není opatřen důvody, 2) jednak na výtku nezákonnosti, poněvadž prý st-li z důvodů ve stížnosti blíže rozvedených nárok na požitky podle IX. hodn. třídy platového stupně přísluší.

Ve směru ad 2) je stížnost nepřipustná, poněvadž — jak uvedeno — nař. výnosem min. vnitra o tomto tvrzeném nároku st-lově meritorně rozhodováno nebylo. Naopak bylo o tomto tvrzeném nároku st-lově rozhodnuto již výn. presidia pol. správy Podk. Rusi z 30. května 1924. Rozhodnutí toto nutno však ve smyslu § 3, odst. 2, 4 a 6 ústavní listiny a vlád. nař. z 26. dubna 1920 č. 356 Sb., jakož i podle trvajících organizace úřadů v Podk. Rusi pokládati za konečné rozhodnutí nejvyšší přípustné stolice správní, které, nepodléhající již žádnému postupu instancnímu, mohlo býti napadeno toliko stížností na nss. Stížnost takovou do rozhodnutí z 30. května 1924 st-l ve lhůtě § 14 zák. o ss nepodal, a jsou vývody jeho nynější stížnosti v tomto směru opožděny a proto nepřipustny.

Pokud pak jde o námitku ad 1), shledal soud stížnost bezdůvodnou.

Když žal. úřad nař. výnosem odmítl o rekursu st-lově meritorně rozhodovati, učinil tak dle toho, co uvedeno shora ad 2), právem, a nepřislušel st-li právní nárok na to, aby žal. úřad o jeho podání jako o »rekursu« rozhodoval. Pak ovšem neměl st-l ani právo na to, aby žal. úřad svůj výrok blíže odůvodnil, a nelze shledati, že by nepřipojením důvodů k nař. vynesení bylo porušeno nějaké subjektivní právo st-lovo (§ 2 zák. o ss).

Č. 5069.

Státní zaměstnanci. — Administrativní řízení. Mimořádná opatření (Slovensko): Může úřad poukazující požitky státního zaměstnance odepřítí provedení usnesení soudu, kterým byla zrušena obstávka požitků stát. zaměstnance?

Nález ze dne 30. října 1925 č. 20.068).

Prejudikatura: Boh. 4865 a 4867 adm.

Věc: Jiří Cs. v Nitře proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě stran uvolnění pense po zrušení soudní obstávky.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Okr. soud v Nitře usnesením z 26. října 1923 v exekuční věci rak.-uh. všeobecného úřednického spolku v Budapešti proti Jiřímu Cs. k žádosti exekventa zrušil exekuci povolenou roku 1907 pcto 15.500 K na pensijní požitky st-le, osvobodil tyto požitky od zabavení a požádal státní berní úřad v Nitře, aby splátky exekventem dosud nevybrané bez vyčkávání pravoplatnosti tohoto výroku vyplatil k rukám exekuta nebo jeho plnomocníka.

Žal. úřad nař. rozhodnutím odepřel provéstí toto usnesení — poněvadž výrok soudu nelze realizovati a zadržené obstávkové srážky